

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
Tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/2767/2015
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/PS/552/2014

N á l e z

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 25. 11. 2014 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu navrhovatele ■ nar. dne ■, trvale bytem ■ adresa pro doručování ■ (dále jen „Navrhovatel“), proti instituci Komerční banka, a.s., IČO 453 17 054, se sídlem Na Příkopě 33/969, 114 07 Praha 1, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 1360 (dále jen „Instituce“), vedeném podle § 24 zákona o finančním arbitrovi podle tohoto zákona s přiměřeným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o vydání peněžních prostředků ve výši 1.411,71 Kč, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Návrhem na zahájení řízení před finančním arbitrem se Navrhovatel domáhá proti Instituci vydání peněžních prostředků ve výši 1.411,71 Kč, které zaplatil Instituci jako částku debetu při zrušení účtu.

Finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel uzavřel s Institucí dne 7. 5. 2008 Smlouvu o zřízení a vedení Extra konta, na základě které mu Instituce zřídila běžný účet č. ■ (dále jen „Účet“). Následně dne 19. 2. 2013 uzavřel Navrhovatel s Institucí Smlouvu o zřízení a vedení balíčku MůjÚčet (dále jen „Smlouva o účtu“), která podle svého čl. 5.1 nahradila Smlouvu o zřízení a vedení Extra konta, a Dodatek ke Smlouvě o zřízení a vedení balíčku MůjÚčet (dále jen „Dodatek“). Smlouva o účtu označuje ve svém čl. 1.2 za svou nedílnou součást Všeobecné obchodní podmínky Instituce (v tomto případě účinné ode dne 1. 1. 2011, dále jen „Všeobecné podmínky“), Podmínky k balíčku MůjÚčet (v tomto případě účinné ode dne 8. 3. 2011, dále jen

„Podmínky balíčku“) a Sazebník (v tomto případě platný ode dne 1. 2. 2013, dále jen „Sazebník“).

Finanční arbitr považuje Všeobecné podmínky, Podmínky balíčku a Sazebník za rozhodné i ke dni doručení exekučního příkazu, na jehož základě Instituce blokovala peněžní prostředky na Účtu, Instituci, a dále až do zrušení Účtu, neboť Navrhovatel ani Instituce nedoložili, že by tyto podmínky byly změněny způsobem smluvními stranami dohodnutým a v souladu s podmínkami stanovenými zákonem č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o platebním styku“) pro změnu smlouvy o platebních službách.

Smlouva o účtu byla do 31. 12. 2013 smlouvou o běžném účtu podle § 708 an. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do dne 31. 12. 2013, a od 1. 1. 2014 byla smlouvou o účtu podle § 2662 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Současně je tato smlouva rámcovou smlouvou o platebních službách podle § 74 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku, neboť Instituce se zavázala provádět pro Navrhovatele platební transakce ve smlouvě předem neurčené. To vyplývá z čl. 16.1 „Obecná pravidla platebního styku“ Všeobecných podmínek, ve kterém se Instituce zavázala přijímat na Účet vklady nebo platby uskutečněné ve prospěch Navrhovatele a z prostředků na Účtu uskutečňovat podle příkazů Navrhovatele výplaty nebo platby Navrhovateli nebo jím určeným osobám. Smluvní vztah mezi Navrhovatelem a Institucí je vztahem mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb.

Účet, který Instituce pro Navrhovatele vede, je platebním účtem podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o platebním styku, neboť slouží k provádění platebních transakcí podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku bez dispozičních omezení, tj. ke vkladům na platební účet, výběrům z platebního účtu a převodům.

Podle § 74 odst. 2 zákona o platebním styku může rámcová smlouva o platebních službách stanovit podmínky pro vedení platebního účtu. Podstatou smlouvy o platebních službách je provádění platebních transakcí [§ 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku], přičemž platební transakce jsou zpravidla současně platebními službami [§ 3 odst. 1 písm. a), b), c), d) a f) zákona o platebním styku]. Platební účet tak v tomto smyslu slouží k provádění platebních transakcí (a tudíž také k poskytování platebních služeb), což je jeho hlavním (resp. jediným) definičním znakem. Úkony poskytovatele platebních služeb (Instituce), které se takového účtu bezprostředně týkají, tak mají s poskytováním platebních služeb natolik úzkou souvislost, že pokud z nich vznikne spor, je dána příslušnost finančního arbitra o nich rozhodnout. Vedení platebního účtu proto, ač není samo o sobě platební službou, je s poskytováním platebních služeb natolik úzce spojeno, že spor z vedení platebního účtu je sporem při poskytování platebních služeb.

K rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí je finanční arbitr příslušný, neboť se jedná o spor mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb při poskytování platebních služeb ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 3 odst. 1 písm. a) a s § 3 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

4. Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel v návrhu na zahájení řízení tvrdí, že dne 13. 8. 2014 požádal Instituci o výplatu dvojnásobku životního minima jednotlivce podle § 304b občanského soudního řádu z Účtu v exekuci. Dne 13. 8. 2014 Účet vykazoval zůstatek 4.041,19 Kč.

Navrhovatel dále tvrdí, že Instituce dne 14. 8. 2014 odepsala z Účtu částku 5.325 Kč a tutéž částku mu dne 2. 9. 2014 vyplatila. Instituce mu tak vyplatila částku vyšší, než byl zůstatek Účtu, čímž vznikl na Účtu nepovolený debet ve výši 1.411,71 Kč. Navrhovatel označuje tuto platební transakci za neautorizovanou, neboť k Účtu neměl platební kartu a ve Smlouvě o účtu neměl dohodnutý povolený debet.

Navrhovatel tvrdí, že Instituce po Navrhovateli částku debetu požadovala uhradit, což učinil dne 24. 10. 2014 současně s podáním výpovědi Smlouvy o Účtu. Navrhovatel se domáhá vrácení částky 1.411,71 Kč.

Navrhovatel tvrdí, že mu Instituce po blokaci účtu neumožnila splácení jeho závazků ze smlouvy o spotřebitelském úvěru a smlouvy o hypotečním úvěru náhradním způsobem. Navrhovatel proto tyto závazky hradil z účtu jiné osoby.

Navrhovatel tvrdí, že z výpisů z Účtu vyplývá, že příslušné částky Instituce z Účtu odepisovala (to podle Navrhovatele vyplývá ze slov „Připsáno“/“Odepsáno“ uvedených ve výpisech), nikoliv pouze evidovala, jak tvrdí. Navrhovatel dále tvrdí, že pokud by jej Instituce informovala o vzniklém debetu již při výplatě částky 5.325 Kč, byl by jej ihned vyrovnal.

Navrhovatel tvrdí, že Instituce při odstoupení od Smlouvy o účtu porušila čl. 11.7 Všeobecných podmínek a že odstoupení od smlouvy bylo nedůvodné.

6. Tvrzení Instituce

Instituce tvrdí, že dne 27. 8. 2013 obdržela exekuční příkaz soudního exekutora ■ (dále jen „Soudní exekutor“) ze dne 23. 8. 2013, č.j. ■ (dále jen „Exekuční příkaz“), kterým jí Soudní exekutor přikázal, aby z Účtu až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství nevyplácela peněžní prostředky, neprováděla na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládala.

Instituce dále tvrdí, že dne 27. 8. 2013 v 7:57:53 hod. zablokovala peněžní prostředky na Účtu ve výši 4.934,19 Kč a v průběhu exekuce byly na Účet připsány peněžní prostředky ve výši 391 Kč.

Instituce tvrdí, že i v průběhu exekuce měla nadále právo účtovat si poplatky za vedení Účtu podle Smlouvy o účtu – tedy poplatek za vedení Účtu MůjÚčet a poplatek za Balíček transakcí. Instituce však v průběhu exekuce nesměla započítávat svoji pohledávku z poplatků na pohledávku Navrhovatele z Účtu a proto ji pouze evidovala na výpise. Vzhledem k tomu byla na Účtu ke dni 13. 8. 2014 částka 5.325 Kč. Současně vznikl Navrhovateli na Účtu nepovolený debet z účtovaných poplatků, který ke dni 3. 9. 2014 činil 1.411,71 Kč a ze kterého podle čl. 25.2. Všeobecných podmínek náleží Instituci úroky z prodlení.

Instituce tvrdí, že dne 17. 9. 2014 omylem Navrhovateli vygenerovala výzvu k vyrovnání debetu, za kterou Navrhovateli naúčtovala poplatek 500 Kč. Protože jej však naúčtovala omylem, opět částku dne 29. 10. 2014 připsala na Účet.

Instituce dále tvrdí, že dne 22. 10. 2014 odstoupila od Smlouvy od účtu. Odstoupení od Smlouvy od účtu dne 24. 10. 2014 doručila Navrhovateli. Téhož dne Navrhovatel Instituci uhradil částku nepovoleného debetu 1.411,71 Kč. Protože tak učinil k datu ukončení smluvního vztahu, mohla si Instituce tuto částku započíst na svou pohledávku z nepovoleného debetu.

Instituce k dotazům finančního arbitra uvedla:

1. Exekuční příkaz dodal Soudní exekutor do její datové schránky dne 26. 8. 2013, Instituce se však do datové schránky přihlásila (a Exekuční příkaz je tedy třeba považovat za doručený) až dne 27. 8. 2013;
2. Instituce dosud neobdržela vyrozumění o nabytí právní moci Exekučního příkazu;
3. Instituce účtovala Navrhovateli poplatky ve výši 68 Kč, tj. poplatek za vedení účtu MůjÚčet, a 39 Kč, tj. poplatek za Balíček transakcí;
4. Instituce podle Sazebníku platného od 20. 8. 2013 připisovala Navrhovateli na Účet bonus za vedení Účtu v rámci konceptu Moje Odměny, kdy při splnění jedné z tzv. aktivit obdržel Navrhovatel bonus ve výši 25 % z poplatku za vedení Účtu (tj. 17 Kč) a při splnění dvou z aktivit obdržel Navrhovatel bonus ve výši 50 % z poplatku za vedení Účtu (tj. 34 Kč); v případě Navrhovatele se jednalo o aktivitu příchozí platba a aktivitu úvěr;
5. Instituce od 1. 10. 2013 upravila koncept MojeOdměny tak, že k získání bonusu ve výši 50 % z poplatku za vedení Účtu postačila jedna aktivita;
6. položky ve výši 15,90 Kč a 34,26 Kč na výpisech představují úroky z debetního zůstatku na Účtu;
7. položka „individ. poplatek za položky“ ve výši 39 Kč ve výpise znamená poplatek za provedený příkaz k úhradě, a to za výplatu dvojnásobku životního minima jednotlivce;
8. platební transakce ve výši 500 Kč byla uskutečněna dne 26. 8. 2013 v 14:21:04 hod. na bankomatu Instituce a tentýž den ji Instituce zaúčtovala; Instituce za ni Navrhovateli účtovala poplatek ve výši 9 Kč;
9. v případě platební transakce ze dne 26. 8. 2013 ve výši 600 Kč šlo o inkaso doručené Instituci dne 21. 8. 2013 se splatností 26. 8. 2013; Instituce je zaúčtovala dne 21. 8. 2013 mezi 20:30 hod. a 24:00 hod.;
10. k částce 1.411,71 Kč Instituce dospěla takto: k výplatě dvojnásobku životního minima jednotlivce bylo do 14. 8. 2014 na Účtu 5.325,19 Kč, 0,19 Kč však Instituce vyplatit nemohla a proto je na Účtu ponechala; dále v období 27. 8. 2013 až 1. 9. 2014 vznikl Instituci nárok na poplatky celkem ve výši 1.445,90 Kč; konečně dne 3. 9. 2014 připsala Instituce na Účet kreditní položku ve výši 34 Kč; částku 1.411,71 Kč tak tvoří rozdíl 1.445,90 Kč - 0,19 Kč - 34 Kč.

7. Dokazování a hodnocení důkazů

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy. Podle § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi není finanční arbitr vázán návrhem a aktivně opatřuje důkazy; při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné důkazy.

Finanční arbitr na základě shromážděných podkladů bere za prokázané, že:

- (1) Instituce obdržela dne 27. 8. 2013 ve 2:00 hod. Exekuční příkaz k vymožení částky exekuce ve výši 21.865 Kč příkázáním pohledávky z Účtu. To vyplývá z Exekučního

příkazu a z otisku obrazovky informačního systému Instituce zobrazujícího datum a čas doručení Exekučního příkazu Instituci.

- (2) Na Účtu byl v okamžiku doručení Exekučního příkazu zůstatek ve výši 4.934,19 Kč, jak vyplývá z výpisu z Účtu za období od 20. 8. 2013 do 19. 9. 2013.
- (3) Navrhovatel dne 13. 8. 2014 podal Instituci žádost o výplatu dvojnásobku životního minima jednotlivce podle § 304b občanského soudního řádu; to vyplývá z Žádosti o čerpání prostředků dle § 304b o.s.ř.
- (4) Instituce dne 14. 8. 2014 odepsala z Účtu částku ve výši 5.325 Kč s označením „platba na vrub vašeho účtu“, „■“ a převedla ji na účet č. ■, který označuje za svůj aplikační účet; to vyplývá z výpisu z Účtu za období od 19. 7. 2014 do 19. 8. 2014.
- (5) Instituce dne 2. 9. 2014 vyplatila Navrhovateli z účtu č. ■ částku ve výši 5,325 Kč v hotovosti; to vyplývá z Potvrzení o výplatě ze dne 2. 9. 2014 a Potvrzení o výplatě hotovosti ze dne 2. 9. 2014.
- (6) Instituce dne 22. 10. 2014 vyhotovila Odstoupení od Smlouvy, které dne 24. 10. 2014 doručila Navrhovateli; to vyplývá z Odstoupení od Smlouvy ze dne 22. 10. 2014 s dodejkou.
- (7) Navrhovatel dne 24. 10. 2014 doručil Instituci výpověď smlouvy o účtu, to vyplývá z výpovědi Smlouvy o účtu ze dne 24. 10. 2014 a razítka „Došlo 24. 10. 2014 Komerční banka a.s.“, kterým ji Instituce opatřila.
- (8) Navrhovatel dne 24. 10. 2014 uhradil Instituci částku 1.411,71 Kč; to vyplývá z dokumentu Vklad hotovosti na účet ze dne 24. 10. 2014.

Finanční arbitr se v otázce vzneseného nároku Navrhovatele na vrácení částky 1.411,71 Kč zabýval zejména těmito právními otázkami:

- (i) zda Instituce vyplatila Navrhovateli na částku dvojnásobku životního minima jednotlivce větší částku, než byla oprávněna, resp. povinna mu vyplatit;
- (ii) zda je Instituce povinna vrátit Navrhovateli částku ve výši 1.411,71 Kč.

Ad (i)

Finanční arbitr se v souvislosti s postupem Instituce při výkonu rozhodnutí přikázáním pohledávky z Účtu zabýval relevantní právní úpravou týkající se předmětu sporu, která je obsažena zejména v ustanoveních § 304, § 304b a § 306 občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 a v ustanovení § 47 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“), ve znění účinném ode dne 1. 1. 2013.

Řízení sp. zn. ■, ve kterém bylo vydáno pověření Soudního exekutora, bylo podle informací dostupných na webové stránce <http://infosoud.justice.cz> zahájeno dne 27. 7. 2013 (exekuční řízení tak nemohlo být zahájeno přede dnem 1. 1. 2013). Příslušná ustanovení občanského soudního řádu byla po 1. 1. 2013 novelizována zákonem č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (dále jen „zákon č. 293/2013 Sb.“) a zákonem č. 252/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb.,

o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 252/2014 Sb.“). Zákon č. 293/2013 Sb. sice nabyl účinnosti dne 1. 1. 2014, tedy ještě v době trvání Smlouvy o účtu a exekuce na Účet, jeho přechodné ustanovení však stanoví, že pro řízení zahájená přede dnem nabytí jeho účinnosti se použije občanský soudní řád ve znění účinném přede dnem nabytí jeho účinnosti. Relevantní ustanovení zákona č. 252/2014 Sb. pak nabyla účinnosti až dne 1. 1. 2015, tedy po zániku Smlouvy o účtu; ani tato novelizace občanského soudního řádu tak není pro toto řízení rozhodná. Pro toto řízení se tak příslušná ustanovení občanského soudního řádu použijí ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013. Ustanovení § 47 odst. 2 exekučního řádu od 1. 1. 2013 novelizováno nebylo, proto se použije ve znění účinném ode dne 1. 1. 2013.

Podle § 304 občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, platí:
*„(1) V nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu soud přikáže peněžnímu ústavu, aby od okamžiku, kdy mu bude usnesení doručeno, z účtu povinného až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství nevyplácel peněžní prostředky, neprováděl na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládal. Nařídí-li soud výkon rozhodnutí na více účtů povinného, uvede v usnesení také pořadí, v jakém z nich bude vymáhaná pohledávka odepsána.
(2) Soud doručí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí oprávněnému, povinnému a peněžnímu ústavu. Peněžnímu ústavu je doručí do vlastních rukou. Povinnému nesmí být usnesení doručeno dříve než peněžnímu ústavu.
(3) Povinný ztrácí okamžikem, kdy je peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, právo vybrat peněžní prostředky z účtu, použít tyto prostředky k platbám nebo s nimi jinak nakládat, a to do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství.“*

Podle § 304b občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, platí:
*„(1) Zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3 se nevztahují na peněžní prostředky do výše dvojnásobku životního minima jednotlivce podle zvláštního právního předpisu^{80c)}. Má-li u jednoho peněžního ústavu povinný více účtů, použije se věta první pouze u jednoho z těchto účtů.
(2) Peněžní prostředky podle odstavce 1 peněžní ústav vyplatí povinnému na jeho žádost nejvýše jednou. O tom musí být povinný při nařízení výkonu rozhodnutí poučen.
(3) Výplatu peněžních prostředků povinnému podle odstavce 1 oznámí peněžní ústav soudu, který nařídil výkon rozhodnutí.“*

Podle § 306 občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, platí:
*„(1) Nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství na pohledávku povinného z účtu ve výši, v jaké byly na účtu peněžní prostředky v okamžiku, v němž bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, jakož i na pohledávku z účtu, která vznikla tím, že na účet došly peněžní prostředky dodatečně, nejpozději však do šesti měsíců ode dne, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno vyrozumění podle § 305; povinnost peněžního ústavu provést opravné zúčtování podle zvláštního zákona⁸¹⁾ a ustanovení § 304a tím nejsou dotčeny.
(2) Provedením (§ 307, 308, § 309a odst. 1 a 3) výkon rozhodnutí zaniká.“*

Podle § 47 odst. 2 exekučního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2013, platí: *„Exekuční příkaz má účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu. Podle exekučního příkazu nelze exekuci provést před ... d) právní mocí exekučního příkazu.“*

Podle ustanovení § 304 občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 tak Instituce nesměla od doručení Exekučního příkazu z Účtu až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství vyplácet peněžní prostředky, provádět na ně započtení a ani

jinak s nimi nakládat. Navrhovatel neměl od stejného okamžiku ve stejném rozsahu právo vybrat peněžní prostředky z Účtu, použít tyto prostředky k platbám nebo s nimi jinak nakládat. Podle ustanovení § 304b odst. 2 občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 však Navrhovatel toto právo neztratil do výše dvojnásobku životního minima jednotlivce, tj. do této výše měl právo vybrat peněžní prostředky z Účtu, použít tyto prostředky k platbám nebo s nimi jinak nakládat. Instituce měla Navrhovateli vyplatit peněžní prostředky do výše dvojnásobku životního minima jednotlivce na jeho žádost nejvýše jednou. Zákon neupravuje formu ani obsah žádosti. O těchto důsledcích probíhající exekuce musel Navrhovatel vědět, neboť kromě toho, že to vyplývá z právního řádu, obsahoval Exekuční příkaz, který mu musel být v souladu s § 304 odst. 2 občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 doručen, o těchto skutečnostech poučení.

Instituce dne 27. 8. 2013 ve 2:00 hod. obdržela Exekuční příkaz. Od tohoto okamžiku Instituce z Účtu až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství neměla vyplácet peněžní prostředky, provádět na ně započtení a jinak s nimi nakládat; toto však neplatilo do částky dvojnásobku životního minima jednotlivce k žádosti Navrhovatele, tj. do částky 6.820 Kč (§ 2 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů), resp. do částky 4.934,19 Kč, která byla na Účtu v okamžiku doručení Exekučního příkazu, popř. také částky nad 4.934,19 Kč do částky 6.820 Kč, pokud by na Účet došly další peněžní prostředky po doručení Exekučního příkazu (§ 306 odst. 1 občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013).

Jak vyplývá z výpisů z Účtu za období od 20. 8. 2013 do 5. 11. 2014, Instituce Navrhovateli po obdržení Exekučního příkazu účtovala poplatky za vedení Účtu. Konkrétně se do zrušení Účtu jednalo o poplatek za vedení balíčku MůjÚčet ve výši 68 Kč naúčtovaný dne 31. 8. 2013, 30. 9. 2013, 31. 10. 2013, 30. 11. 2013, 31. 12. 2013, 31. 1. 2014, 28. 2. 2014, 31. 3. 2014, 30. 4. 2014, 31. 5. 2014, 30. 6. 2014, 31. 7. 2014, 31. 8. 2014 a 30. 9. 2014, poplatek za Balíček transakcí ve výši 39 Kč naúčtovaný ve stejných dnech a poplatek za platební příkaz k výběru hotovosti (dvojnásobku životního minima jednotlivce) ve výši 39 Kč naúčtovaný dne 1. 9. 2014. Kromě poplatků Instituce Navrhovateli účtovala úroky z prodlení ve výši 15,90 Kč dne 31. 8. 2014 a ve výši 34,26 Kč dne 30. 9. 2014. Navrhovatel netvrdí, že výše účtovaných poplatků či úroku z prodlení uvedených ve výpise není správná.

Občanský soudní řád ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 nestanoví, že Instituci nenáleží po dobu, po kterou je účet postižený exekucí, poplatky či úroky vyplývající ze smlouvy o vedení účtu, případně z dalších smluv uzavřených s majitelem účtu, bez ohledu na to, že majitel účtu nemůže po dobu exekuce účet fakticky používat.

Občanský soudní řád ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 však ve svém § 304 odst. 1 stanoví, že Instituce po tuto dobu nesmí na peněžní prostředky na účtu provádět započtení, tj. ponížít částku rezervovanou na úhradu exekuce o své pohledávky za majitelem účtu. To sice neplatí do částky dvojnásobku životního minima jednotlivce, ovšem pouze k žádosti Navrhovatele - Instituce si nemůže tyto částky započítávat sama bez žádosti Navrhovatele. Totéž platí o všech dalších poplatcích a úrocích z prodlení, které Instituce Navrhovateli účtovala po doručení Exekučního příkazu.

Instituce tak postupovala správně, když o tyto částky nesnížila částku dvojnásobku životního minima jednotlivce, kterou Navrhovateli vyplatila dne 2. 9. 2014, neboť k tomu nebyla bez žádosti Navrhovatele oprávněna. Z Žádosti o čerpání prostředků dle § 304b o.s.ř. ani z jiných důkazních prostředků shromážděných finančním arbitrem nevyplývá, že by Navrhovatel Instituci žádal o to, aby si započtenla pohledávky, které za ním má.

Instituce na Účet po dobu exekuce připisovala bonus za vedení Účtu v rámci konceptu Moje Odměny, a to ve výši 34 Kč ve dnech 11. 9. 2013, 12. 11. 2013, 11. 12. 2013, 10. 1. 2014, 10. 2. 2014, 11. 3. 2014, 10. 4. 2014, 6. 5. 2014, 4. 6. 2014, 3. 7. 2014, 5. 8. 2014 a 3. 9. 2014 a ve výši 17 Kč dne 9. 10. 2013. Protože se jednalo o částky připisované na Účet, jednalo se ve smyslu § 306 odst. 1 občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 o pohledávku z účtu, která vznikla tím, že na účet došly peněžní prostředky dodatečně. Do dne 2. 9. 2014, kdy Instituce Navrhovateli vyplatila dvojnásobek životního minima jednotlivce, takto na Účet došly bonusy ve výši 391 Kč.

Instituce tak Navrhovateli dne 2. 9. 2014 měla k jeho žádosti o výplatu dvojnásobku životního minima jednotlivce vyplatit částku 5.325,19 Kč (resp. 5.325 Kč, neboť hotovost nelze vyplácet v haléřových částkách). Tato částka sestává z částky 4.934,19 Kč jako zůstatku Účtu ke dni 27. 8. 2014 (viz výše) a částky 391 Kč, kterou Instituce na Účet postupně po dobu jeho blokace připisovala. Instituce tak Navrhovateli měla vyplatit částku 5.325 Kč, jak mu také skutečně vyplatila.

Ad (ii)

Ke dni 24. 10. 2014, kdy Navrhovatel Instituci uhradil částku 1.411,71 Kč, tak Instituci na poplatcích a úrocích z prodlení ve skutečnosti dlužil nikoliv 1.411,71 Kč, ale 1.587,16 Kč. Tato částka sestává z poplatků a úroků z prodlení od doručení Exekučního příkazu Instituci, tj. poplatku za vedení balíčku MůjÚčet ve výši 68 Kč naúčtovaného dne 31. 8. 2013, 30. 9. 2013, 31. 10. 2013, 30. 11. 2013, 31. 12. 2013, 31. 1. 2014, 28. 2. 2014, 31. 3. 2014, 30. 4. 2014, 31. 5. 2014, 30. 6. 2014, 31. 7. 2014, 31. 8. 2014 a 30. 9. 2014 (celkem tedy 14x), poplatku za Balíček transakcí ve výši 39 Kč naúčtovaného ve stejných dnech (celkem tedy taktéž 14x), poplatku za platební příkaz k výběru hotovosti (dvojnásobku životního minima jednotlivce) ve výši 39 Kč naúčtovaného dne 1. 9. 2014 a úroků z prodlení ve výši 15,90 Kč dne 31. 8. 2014 a ve výši 34,26 Kč dne 30. 9. 2014.

Instituce přitom, jak výše vysvětleno, nemohla svou pohledávku z poplatků a úroků započítávat na pohledávku z Účtu, nemohla tak pohledávku z Účtu o tyto částky fakticky snižovat a mohla je k Účtu pouze evidovat (jak také podle výpisů z Účtu činila).

Navrhovatel se s Institucí v čl. 13.1 Všeobecných podmínek dohodl: „*Banka informuje Klienta o zůstatku prostředků na Účtu a o provedených transakcích zprávou o zúčtování. Zpráva o zúčtování má formu tištěných výpisů z Účtu, pokud není v článku 15.3 těchto Všeobecných podmínek stanoveno nebo nebude mezi Bankou a Klientem dohodnuto jinak. Lhůty a způsob doručování budou individuálně dohodnuty mezi Klientem a Bankou...*“

V čl. 2.2 Smlouvy o účtu si Navrhovatel s Institucí dohodl, že zprávy o zúčtování bude Instituce vyhotovovat měsíčně a bude je Navrhovateli zasílat elektronicky.

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce neplnila ve výpisech z Účtu svou povinnost informovat Navrhovatele o provedených transakcích.

Je pravdou, že z výpisů nebylo seznatelné, že poplatky účtované k tíži Účtu po 27. 8. 2013 nejsou započítávány na pohledávku Navrhovatele z Účtu. Strany sporu si ale ve Smlouvě o účtu nesjednaly, že takové informace bude výpis z Účtu obsahovat.

Zákaz započítání vyplývá přímo z občanského soudního řádu a Navrhovatel o něm byl navíc informován v Exekučním příkazu, proto nemohl údaj „Odepsáno“ uvedený ve výpisech

považovat za údaj o provedeném započtení, jak tvrdí. Navrhovatel se tak nemůže neznalostí zákazu započtení dovolávat proti Instituci.

Pokud pak Instituce ve zprávách o zúčtování poplatky účtované k tíži Účtu odečítala od zůstatku na Účtu, neporušila tak ani svou povinnost informovat Navrhovatele o zůstatku, neboť zůstatek účtu představuje v tomto případě rozdíl mezi pohledávkou Navrhovatele za Instituci a pohledávkami Instituce za Navrhovatelem. Instituce nebyla podle Smlouvy o účtu povinna Navrhovatele ve výpisech informovat o tom, v jaké části si své pohledávky za ním může (resp. v tomto případě nemůže) započíst. Navrhovatel si měl být vědom, že v důsledku probíhající exekuce Instituce započtení svých pohledávek nemůže provést, neboť o tom byl v Exekučním příkaze informován.

Otázku platnosti odstoupení od smlouvy finanční arbitr nepovažuje za relevantní pro rozhodnutí sporu, neboť ze shromážděných podkladů vyplývá, že ve stejný den, kdy Instituce Navrhovateli doručila odstoupení od Smlouvy o účtu, podal Navrhovatel Instituci výpověď této smlouvy. Právní vztah mezi Navrhovatelem a Institucí vyplývající ze Smlouvy o účtu tak zanikl a otázka, zda se tak stalo k odstoupení Instituce nebo k výpovědi Navrhovatele nemá vliv na Navrhovatelem tvrzenou povinnost Instituce vrátit mu částku 1.411,71 Kč.

8. K výroku nálezu

Instituce Navrhovateli k jeho žádosti o výplatu dvojnásobku životního minima jednotlivce vyplatila částku, která odpovídala zůstatku Účtu ke dni doručení Exekučního příkazu a částkám, které byly od doručení Exekučního příkazu do výplaty dvojnásobku životního minima jednotlivce na Účet připsány. Instituce nemohla proti této pohledávce Navrhovatele započíst své pohledávky za Navrhovatelem v souvislosti s vedením Účtu, neboť by tak mohla učinit pouze k žádosti Navrhovatele. Vyrovnání svých pohledávek za Navrhovatelem potom od Navrhovatele oprávněně požadovala při zrušení Účtu.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

P o u ě n í :

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 17. 3. 2015

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr